HUGO DE SANCTO VICTORE
Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.
Seite 7v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35481
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

posset obedientiā hominis calumpniari. & in uno tm. ñ in
pluribus. ne in obedia ipsa ualet ab hoie excusari. Si enim dixis
set ds homini ut de ligno sciē bonī ⁊ mali manducaret. bret
diabolus aliquid adusus hominē q̄ dire posset. q̄a uidet in ex
ecutione mandati magis cōmodu suū q̄m p̄ceptū ēatoris sui
respexisset. ⁊ ad pficiendū id q̄ p̄ceptū fuerat ñ amore di. s;
delectatione cibi adductus fuisset. Rursus si multa de his que
natalit concessa fuerant ds hoi phibuisset. ⁊ pauca concessis
set. p̄uaricationis sue homo adusus dim excusationē bre uide
ret. p eo q̄ necessitate magis q̄m uoluntate ad p̄uaricationē
impulsus demonstraret. Ꝓ ptea ds hominē ad expienda obe
dientiā mandato informans multa cessit. ⁊ pauca phibuit.
ut ipsa obedia ēet libera. ⁊ q̄ phibuit ideo poti phibuit q̄m
p̄cep. ut ipsa obedia ēet pura. De omni inq̄t ligno paradysi co
mede. de ligno v̄ sciē. b. ⁊ m. ne. co. ut scit p̄ius infirmitatē
sensus humani p cessionē ⁊ solaret. ne forte p ea ad phibitā
onē terreret. Si q̄ homo in hac obedia pstitisset. p̄ tps diffini
tū ado. ad illud bonū q̄ ei in celis p̄paratū fuerat. sñ mortis
dolore tnsferri debuisset. cū omni ple sua. p ipsū subsequente. in
sortio beatorū angloꝝ uita celesti sñ fine uetus.

xxix. Plantauerat autē dnis ds De loco inq̄ positus ē p̄m ho.
sie die septa paradysū uoluptatis a pncipio. inq̄ posuit
hominē q̄ formauit. Qualis autē paradysus fuit v̄ ho pbandus
⁊ exercendus positus ē. subsequitur septa ⁊ die. Ꝓ duxit q: dnis ds de
humo omne lignū pulchrū uisu ⁊ ad uescendū suaue. lignū
⁊ uitē in medio paradysi. lignū q: sciē boni. ⁊ mali. ⁊ fluuius